

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 8

Utgitt 13 februar

1932

Skrivelse fra Socialdepartementet.

9 febr.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 den av Høyland herredstyre i møte 16 desember 1931 fastsatte vedtekt for herberger og beverternæringen i Høyland herred, Rogaland fylke, som gjeldende inntil videre fra og med 1 mars 1932.

Vedtekten lyder således:

§ 1. Enhver, som gjør sig en næring av å drive herberger (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke gis adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i bevertninger eller herberger finnes i åpenbart beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddiges, eller andre av husets beboere eller omkringboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 23 til kl. 8 samt søn- og helligdager til kl. 17. Julaften lukkes kl. 18. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt til politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden,

- 9 febr. eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 21.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilliggelser, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal slås op på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

9 febr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, punkt 4, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i samarbeitstrekning, derunder innbefattet samarbeite i innmark, i Roan herred i Sør-Trøndelag fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

10 febr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til §§ 3, 57 og 144 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre de av Askim bygningskommunes styre i møte 3 desember 1931 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte bygningskommune i Østfold fylke.

I henhold til samme lovs § 155 post 5 opheves fra ovennevnte vedtekters ikrafttreden følgende bestemmelser:

1. Det ved departementets skrivelse av 6 november 1925 approberte betalingsregulativ for bygningstilsyn.
2. De ved departementets skrivelse av 29 januar 1927 approberte byggeforskrifter for Askim bygningskommune.

Kongelig resolusjon av 1 juli 1907 angående anvendelse av godkjent flat taksten blir fremdeles gjeldende.

De stadfestede bygningsvedtekter lyder således:

I.

Veier eller gater, som oparbeides, blir å legge i de projekteerte gaters kjørebane (ikke i de projekteerte gaters fortaug).

II (§ 57).

Lovens bestemmelser om opmåling og kartlegning ved salg av faste eiendommer skal også gjelde ved bygsel eller festebrev.

Betaling for opmålingsforretninger erlegges efter følgende regulativ:

a. For opmåling av tomter og utferdigelse av målebrev betales:

for areal inntil 2000 m. ²	kr. 25,00
---	-----------

Hertil legges:

For hver overskytende fulle 500 m.²

inntil 5000 m. ²	» 10,00
---------------------------------------	---------

For hver overskytende 1000 m.²

over 5000 m. ²	» 5,00
-------------------------------------	--------

I denne betaling, der erlegges ved utleveringen, er innbefattet erstatning for medhjelp, instrumenthold samt forretningens beskrivelse og bekreftet avskrift av samme.

b. For gjenpart av eldre kartlegning betales $\frac{1}{3}$ av det i punkt a bestemte gebyr, dog ikke over kr. 25,00.

c. For attest vedkommende grunneiendommer og forandringer i deres areal betales . . . » 5,00

d. For påvisning og utstikning av gatelinje betales . . . » 5,00

III (§ 58).

Deling av grunnarealer til tomter eller deling av tomter må ikke foregå uten at bygningsrådets samtykke på forhånd er innhentet. Bygningsrådet skal påse at hver tomt er egnet til bebyggelse. For litt større arealer (areal til flere tomter) kan bygningsrådet forlange forelagt samlet utstykningsplan. For tinglysning av skylddeling av tomter foretas, skal bygningsrådets samtykke til deling forevises herredsdommeren.

IV (§ 70).

Markiser o. l. må på underkant ikke være lavere enn 1,9 meter fra gaten.

Uthengsskilt e. l. må ikke henge lavere enn 2,5 meter over gaten.

10 febr.

V (§§ 75, 76, 115).

Trebygningers avstand til nabogrense skal utgjøre minst halvdelen av høieste vegg mot nabo og aldri komme under 3 m. Overstiger byggearalet 120 m.², økes ovennevnte avstand med $\frac{1}{2}$ m. for hver 10 m.² eller del derav.

Undtatt fra denne bestemmelse er bygning uten ildsted, når denne er minst 5 m. fra bygning på samme tomt, dens høide til mønet ikke overstiger 5 m. og den ikke op- tar større grunnflate enn 25 m.²

Mellem murhus og trehus skal avstand være som mellem trehus bestemt.

VI (§ 112).

Stall må ikke bygges eller benyttes innenfor bygningskommunens grenser uten helserådets og bygningsrådets samtykke i hvert enkelt tilfelle. Det samme gjelder for grisehus og fjøs.

VII (§ 114).

Trebygninger må ikke innta større grunnflate enn 150 m.²

VIII (§ 119).

Skur, paviljonger e. l. som kan tenkes benyttet til utsalgsboder e. l., tillates ikke.

IX (§ 137).

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann under sådant ansvar og på sådan måte som foreskrevet i lovens § 137.

X (§ 144).

For behandling av bygningsanmeldelser m. v. erlegges gebyr efter følgende regulativ:

- a. For behandling av bygningsanmeldelse betales kr. 5,00.
- b. For tilsyn med byggearbeidets utførelse og meddelelse av den fornødne attest, erlegges for nye bygninger for 1. etasje med bebygget grunnflate:

av inntil 25 m. ²	kr. 10,00
—»— 50 »	» 20,00
—»— 100 »	» 30,00
og derover for hver overskytende 50 m. ² et tillegg av kr. 5,00.	

For hver følgende etasje tillegges en halvdel av hvad der er bestemt for en etasje.

- c. For uthus, lagerhus o. l., der bebygges lettere, beregnes kun halvdelen av gebyrene efter punkt b.

- d. Ved ombygning av eldre trehus betales som under b 10 febr. og c bestemt, men kun for det areal og for det antall etasjer som virkelig påbygges eller vesentlig forandres.
- e. For tilsyn med innredninger av bakerovner, varmeapparater eller dampkjele i ny eller eldre bygning betales kr. 10,00
- f. For tilsyn med opførelse av røkpiper eller innmuring av bryggepanne i eldre bygning betales » 4,00
- g. For utskrift av bygningsrådets protokoll betales » 2,00
- Gebyrene beregnes av bygningssassistenten og påføres vedkommende dokument. De innfordres av bygningsskommunens forretningsfører etter opgave av bygningsrådet.

Lov om skogvern.

12 febr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 februar 1932 sålydende:

Kap. I.

Om skogopsynet.

§ 1. Lovens opsynsmyndigheter.

Skogopsynet etter denne lov er herredenes skogråd med skogopsynsmenn, overopsynene for fylkene (fylkesskogselskapene) med deres funksjonærer, og skogstyret som øverste opsynsmyndighet.

§ 2. Skogrådet.

I hvert herred skal det være et skogråd på 3 skogkyn-dige, innenbygdsboende medlemmer. Skogrådet har å føre det nærmeste opsyn for herredet med gjennomførelsen og overholdelsen av denne lov og gi overopsynet for fylket de oppgaver og meddelelser som det krever og i øvrig bistå det med utøvelsen av dets virksomhet innen herredet. Skogstyret utferdiger nærmere forskrifter for skogrådenes virksomhet etter innhentet uttalelse fra fylkets overopsyn.

Formannen med varamann velges av fylkets overopsyn for 3 år om gangen, 1 medlem med varamann av herredstyret og det tredje medlem med varamann av herredets skogeierorganisasjon(-er), likeledes for 3 år. Er det i herredet ikke nogen skogeierorganisasjon, eller er det flere organisasjoner og disse ikke kan bli enige om valget, velger herredstyret også det tredje medlem med varamann. Minst 2 av skogsrådets

12 febr. medlemmer og likedan av varamennene skal være eiere av skog i herredet.

Hvor forholdene gjør det ønskelig, kan det med samtykke av fylkets overopsyn opprettes særskilt skogråd for et enkelt eller enkelte sogn i herredet; det eller de medlemmer med varamenn som ellers velges av herredstyret, velges da av sognestyret. Overopsynet for fylket kan bestemme at formannen skal være felles.

For skogløse herreder og hvor forholdene ellers gjør det upåkrevet, kan skogstyret gi samtykke til at skogråd inntil videre ikke blir opprettet.

Finner overopsynet for fylket at et skogråd ikke er forsvarelig sammensatt eller ikke utfører sitt hverv tilfredsstillende, har det å melde dette til skogstyret som kan påby valgt nytt skogråd eller selv opnevne skogrådets medlemmer.

Enhver som er valgbar ved kommunale valg, og som ikke er over 60 år gammel, er pliktig til å overta hvervet som medlem av skogrådet eller som formann i det. Dog kan den som har gjort tjeneste de siste 3 år, undslå sig for de næste 3 år.

§ 3. Skogopsynsmenn for herredet.

Til hjelp for skogopsynet for herredet blir å ansette en eller flere skogopsynsmenn, som har den fornødne praktiske og så vidt mulig også teoretiske utdannelse i skogbruk. Skogstyret kan bestemme at to eller flere herreder skal være sammen om opsynsmenn. Skogstyret kan likeledes samtykke i at opsynsmenn midlertidig ikke ansettes.

Opsynsmennene ansettes av skogrådet, men ansettelser og likedan opsigelser må godkjennes av overopsynet for fylket. Deres lønn fastsettes av herredstyret, men må godkjennes av skogstyret. Hvor to eller flere herreder er sammen om opsynsmenn, og de ikke blir enige om ansettelse eller opsigelse, og likedan hvor skogråd ikke er opprettet, skjer ansettelse og opsigelse av fylkets overopsyn.

Opsynsmennene lønnes av vedkommende kommune (kommuner) eller sogn. Dog utreder statskassen for såvidt vernskog angår $\frac{3}{4}$ av lønnen og for annen skog $\frac{1}{2}$ av lønnen, så lenge skogstyret finner ordningen med opsynet tilfredsstillende. Finner skogstyret den utilfredsstillende, kan det midlertidig ansette opsynsmenn; lønnen blir da foreløbig utbetalt av statskassen, mot refusjon av henholdsvis $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ av kommunen (sognet), dog ikke utover kr. 1000,00 pr. år. Skogstyret kan avgjøre hvorledes lønnen skal fordeles mellom vernskog og annen skog.

Skogrådet utferdiger nærmere instruks for opsynsmennene. Den må godkjennes av fylkets overopsyn. Hvor skogråd ikke er opprettet, utferdiger overopsynet instruksene. 12 febr.

§ 4. Overopsynet for fylket.

I hvert landfylke skal det være et fylkesskogselskap. Hvor forholdene tilsier det, kan skogstyret gi samtykke til at det i et fylke inntil videre er to skogselskaper, og skogstyret fastsetter da distrikts- og arbeidsfordelingen mellom dem, likesom det kan bestemme at formannen skal være felles. Skogstyret kan likeledes, hvor forholdene tilsier det, gi samtykke inntil videre til at to fylker har felles skogselskap.

Fylkesskogselskapet skal ha et styre på 5 medlemmer. Omfatter selskapet flere enn et fylke, kan antallet av styremedlemmer økes. Medlemmene av styret med varamenn oppnevnes for 3 år om gangen og skal være fortrolige med skogforholdene i fylket. Skogstyret og fylkestinget oppnevner hver ett medlem med varamann, mens de øvrige medlemmer med varamenn velges av årsmøtet. Hvis de øvrige medlemmer ikke blir valgt i et fylke, oppnevnes disse medlemmer med varamenn av skogstyret. Styret velger formannen innen sin midte. Bestemmelsen i § 2, siste ledd, gjelder tilsvarende.

Fylkesskogselskapets styre velger innen sin midte ett arbeidsutvalg, hvor formannen og det av skogstyret oppnevnte medlem er selvskrevne medlemmer.

Fylkets skogselskap ved dets styre (arbeidsutvalg) har etter regler utferdiget av skogstyret, å føre overopsynet i fylket med gjennomførelsen og overholdelsen av denne lov. Hvor forholdene tilsier det, kan skogstyret for enkelte distrikter legge overopsynet til statens skogfunksjonærer og fastsetter i så fall de nærmere regler, herunder om forholdet til fylkesskogselskapet. Overopsynet gir skogråd og skogopsynsmenn fornødne ordrer og yder dem best mulig veiledning og støtte. En av fylkesskogfunksjonærene skal etter vedtak av styret for fylkesskogselskapet med skogstyrets godkjenning samtidig være fylkesskogselskapets sekretær.

Til hjelp for fylkesskogselskapet ansettes i fornøden utstrekning skogkyndige menn som fylkesskogmestre og eventuelt assistenter. Deres antall bestemmes av skogstyret etter at saken har vært forelagt fylkesskogselskapet og fylkestinget. Fylkesskogfunksjonærene skal ha fullstendig skogbrukseksamen fra Norges Landbrukshøiskole, med mindre skogstyret i særlige tilfelle finner å kunne gjøre undtagelse herfra. De ansettes av fylkesskogselskapet, men deres ansettelse og opsigelse må godkjennes av skogstyret. Av utgif-

12 febr. tene til deres lønn samt skyss- og kostgodtgjørelse utreder staten en halvdel og fylket en halvdel.

Skogstyret utferdiger nærmere forskrifter for fylkesskogselskapets og fylkesskogfunksjonærenes arbeidsordning og virksomhet etter denne lov.

§ 5. Skogstyret.

Det departement som skogvesenet hører under, kalles i denne lov skogstyret. Skogstyret fører det øverste opsyn med gjennomførelsen og overholdelsen av loven. Det fører herunder den fornødne kontroll med de underordnede skogopsynsmyndigheter, gir gjennom fylkesskogselskapet de forskrifter og pålegg det finner påkrevet for å sikre det best mulige resultat av deres virksomhet og opnå det best mulige samarbeide mellom dem innbyrdes og med skogstyret, og sørger for at opsynet, samtidig med å være effektivt, blir gjennomført og ordnet på den mest mulig økonomiske måte.

Skogstyret kan tillegge de forannevnte opsynsmyndigheter også andre gjøremål vedkommende skogforholdene enn dem som er nevnt i denne lov, likesom det også kan tillegge dem gjøremål vedkommende jaktlovgivningen.

§ 6. Uttalelse fra den som en avgjørelse angår.

Før skogopsynet i henhold til denne lov treffer nogen avgjørelse av forbud mot åvirkning eller om innskrenkninger i denne, om kulturplikt, eller om frist for omlegning av skogmark i annet øiemed, eller avgjørelse i henhold til § 34 sjette ledd, skal den som avgjørelsen angår, være gitt anledning til å uttale sig, hvis han har kjent bosted her i riket. Uttalelsen må være avgitt innen en av skogopsynet fastsatt, rimelig frist. Finner opsynet det påkrevet å opptre øieblikkelig, kan det dog straks treffe avgjørelsen som foreløbig, men endelig avgjørelse må da treffes så snart som omstendighetene gjør det mulig.

§ 7. Om prøvelse av en truffen avgjørelse.

Avgjørelse, truffet av underordnet opsynsmyndighet, kan den som avgjørelsen angår innbringe for overordnet opsynsmyndighet til prøvelse etter nærmere regler og vilkår, fastsatt av skogstyret. Denne kan da stadfeste avgjørelsen, omgjøre den eller foreta forandringer i den eller sende den tilbake til den underordnede opsynsmyndighet til fornyet behandling. Klagen har ikke opsettende virkning medmindre vedkommende overordnede myndighet bestemmer det. Klagefristen er 1 måned fra den dag vedkommende er underrettet

om avgjørelsen. Klageren kan pålegges helt eller delvis å 12 febr. bære omkostningene ved sakens behandling, hvor den overordnede opsynsmyndighet finner klagen ubegrunnet.

En overordnet opsynsmyndighet kan også av eget tiltak ta op til prøvelse en avgjørelse, truffet av underordnet opsynsmyndighet.

Den som vil ha prøvet lovligheten av en truffen avgjørelse, må innen 1 måned fra den dag han er underrettet om avgjørelsen, inngi klage til herredsretten. Bestemmelsene i § 31, 3dje, 5te og 6te punktum, i skjønnsloven av 1 juni 1917 gjelder tilsvarende.

§ 8. Uttrykket skogopsyn.

Hvor denne lov bruker uttrykket skogopsyn, er dette å forstå som den opsynsmyndighet som efter de av skogstyret utferdigede forskrifter er tillagt vedkommende avgjørelse eller gjøremål.

En avgjørelse eller et gjøremål som er tillagt en underordnet opsynsmyndighet, kan alltid treffes (utføres) direkte av en overordnet opsynsmyndighet, når denne finner det hensiktsmessig.

Kap. II.

Om åvirkning og kulturplikt.

§ 9. Veiledende bestemmelse.

Så lenge skogopsynet finner, at skogeier driver sin skog overensstemmende med god skogskjøtsel, skal han ha rett til selv å blinke og stille sin skog.

§ 10. Åvirkning i yngre skog.

I yngre skog må der ikke foretas annen åvirkning enn den, som er tjenlig for bestandets videre utvikling.

Uten hinder herav kan dog åvirkning finne sted:

a) når det gjelder å tilfredsstille nødvendig husbehov for vedkommende eiendom eller eiendom som brukes sammen med den eller for eiendom som det tilligger bruksrett i skogen, og dette behov ikke med rimelighet kan tilgodeses fra annen skog som tilhører skogeieren. Det som på denne måte blir åvirket til husbehov, er det forbudt å bruke i annet øiemed uten skogopsynets samtykke. Skogeier og bruksberettiget plikter, før friske trær åvirkes, å nytte tørre (døde), vindfelte eller på annen måte beskadigede trær og topp og avfall, når dette er brukbart for øiemedet og kan tas uten uforholdsmessig økede utgifter.

12 febr. b) når åvirkningen inngår som ledd i en rasjonell husholdningsplan eller for øvrig er overensstemmende med god skogskjøtsel.

Åvirkning etter bokstav b kan bare skje etter forut meddelt tillatelse av skogopsynet. Og opsynet kan så vel ved åvirkning etter bokstav a som b gi de forskrifter og fastsette de betingelser for åvirkningen, som det finner påkrevet.

§ 11. Åvirkning i eldre skog.

Ved eldre skog forstås i denne lov all skog som ikke går inn under § 10.

Åvirkning i eldre skog må ikke foregå på en slik måte og marken etter åvirkningen ikke behandles slik, at skogens naturlige foryngelse forspilles eller utsettes for fare. Åvirkningen må heller ikke utføres på en slik måte, at det gjenværende bestand unødig utsettes for skade eller ødeleggelse.

Åvirkning til salg eller industriell produksjon må ikke uten skogopsynets tillatelse skje i så stort omfang, at vedkommende eiendom eller eiendom som brukes sammen med den, derved for kortere eller lengere tid må antas å komme til å lide mangel på den etter de stedlige forhold vanlige mengde husbehovsvirke.

§ 12. Forhåndsavgjørelse.

Vil nogen ved planlagt eller påbegynt åvirkning få skogopsynets avgjørelse av, om en bestemt skog eller skogbestand er å anse som yngre eller eldre skog, har han å sende begjæring herom til opsynet.

I skogopsynets avgjørelse blir å innta bestemmelse om, for hvor lang tid avgjørelsen skal gjelde.

§ 13. Åvirkning i henhold til opsynets utblinkning m. v.

Åvirkning som foretas i overensstemmelse med stedfunnen utblinkning, utvisning eller annen avgjørelse av skogopsynet, er å anse som lovlig i forhold til denne lov.

Skogeier eller annen åvirkeberettiget kan kreve utblinkning eller utvisning overensstemmende med denne lov av skogopsynet, selv om sådan ikke er påbudt.

§ 14. Meldeplikt.

Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær skal meldes til skogopsynet innen en av opsynet fastsatt frist før blinkning. Meldingen skal inneholde opgave over åvirkningsstedet, åvirkningens art og omtrentlige mengde og øvrige opplysninger som skogopsynet måtte bestemme. Trærne

skal være blinket før åvirkningen. Opsynet kan, efter nær- 12 febr.
mere regler av fylkesskogselskapet, lempe på disse bestem-
melser hvor dette finnes ubetenkelig.

Fylkesskogselskapet kan treffe bestemmelse om, at det
samme skal gjelde åvirkning i nevnte øiemed av løvtrær.

§ 15. Begrensning av havning i skog.

Herredstyret kan ved vedtekt stadfestet av skogstyret be-
stemme, at all havning i skogmark, eller havning med enkelte
slags husdyr, skal være forbudt en viss tid av året, herfra
dog undtatt tiden fra 15 juni til 1 oktober. Havning med geit
kan dog forbys hele året, og hvor det finnes påkrevet av
hensyn til skogforyngelsen også havning med andre husdyr.
Bestemmelsene kan gjøres gjeldende for hele herredet eller
deler av det.

Skogstyret kan efter innhentet uttalelse fra herredstyret
og fylkesskogselskapet treffe bestemmelse om forbud mot
havning med geit i barskogmark for herred, hvor det ikke
efter 1ste ledd er fastsatt bestemmelser herom, eller hvor
skogstyret finner bestemmelsene utilstrekkelige. Sådant for-
bud kan begrenses nærmere på den måte som finnes hen-
siktsmessig, såsom til enkelte tider av året eller til enkelte
deler av herredet.

Foranstående bestemmelser gjelder ikke havning på egen
eiendom når det på fullt betryggende måte er sørget for at
dyrene holdes innenfor eiendommens grenser.

§ 16. Forbud mot åvirkning.

Finner skogopsynet at der er åvirket i strid med for-
anstående bestemmelser eller bestemmelser utferdiget i med-
hold av dem, eller at der er planlagt åvirkning som antas
å ville komme i strid med dem, kan opsynet nedlegge forbud
mot å åvirke uten forutgående utblinkning av opsynet. For-
budet kan, hvor forholdene tilsier det, begrenses på den måte
opsynet finner hensiktsmessig.

Finner opsynet det påkrevet, kan det også for en bestemt
tid helt eller delvis forby ytterligere åvirkning.

Er skog erhvervet av nogen som ikke er så nær beslektet
med den tidligere eier som søskenbarn eller like så nær be-
svogret, kan skogopsynet nedlegge forbud mot åvirkning til
salg eller industriell produksjon uten efter forutgående ut-
blinkning av opsynet, gjeldende for en tid av 5 år efter er-
hvervelsen. Undtagelsen for slektskap og svogerskap gjelder
ikke medmindre den tidligere eier selv har hatt eiendommen
i minst 5 år.

12 febr.

§ 17. Om kulturplikt.

Finner skoopsynet at der efter åvirkning ikke er levnet tilstrekkelige trær av slik beskaffenhet, at de under naturforholdene på stedet kan antas å trygge skogen og sikre en tilfredsstillende naturlig ettervekst innen rimelig tid, skal opsynet, såfremt det ikke opnåes mindelig overenskomst efter § 19, pålegge skogeieren å utføre de arbeider (herunder fornødne efterarbeider) til sikring av etterveksten, som opsynet finner påkrevet og rimelig. I pålegget skal fastsettes en frist innen hvilken disse arbeider skal være utført.

Sådant pålegg om kulturplikt kan dog ikke gis hvor opsynet på forhånd har godkjent åvirkningen (ved foretatt utblinkning eller utvisning eller meddelt tillatelse), medmindre opsynet har satt kulturarbeider som vilkår for å tillate åvirkning.

§ 18. Kulturarbeider som vilkår for åvirkning.

Hvor åvirkning efter loven eller bestemmelse utferdiget i medhold av den er betinget av skogopsynets tillatelse eller utblinkning, kan opsynet sette som betingelse for å tillate åvirkningen, at skogeieren vedtar å utføre sådanne kulturforanstaltninger, som det finner påkrevet for å sikre en tilfredsstillende ettervekst innen rimelig tid.

§ 19. Mindelig overenskomst.

Før skogopsynet utferdiger påbud om utførelse av kulturarbeider, skal det forsøke å opnå mindelig overenskomst med vedkommende om de arbeider som skal utføres og tiden for dem.

§ 20. Bestemmelser bindende for fremtidig eier.

Bestemmelse eller overenskomst, truffet i medhold av §§ 16—19 (jfr. også §§ 22 og 23 og § 24 siste ledd), er bindende også for fremtidig eier av skogen.

§ 21. Ansvar for kulturarbeider.

Skogeieren er ansvarlig for utførelsen av kulturarbeidene. Men er skogen ved fastsettelsen av kulturarbeidene overlatt eller overtatt av nogen annen til bruk, bestemmer opsynet hvem som skal være ansvarlig for utførelsen.

Ansvarlig overfor opsynet for omkostningene med kulturarbeidene er skogeieren, og hvis åvirkningen er foretatt av nogen annen eller for nogen annens regning, er også denne ansvarlig overfor opsynet for omkostningene ved de kulturarbeider som er en følge av hans åvirkning.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning den som har måttet 12 febr. utføre arbeidene eller bære omkostningene med dem, kan kreve tilbakebetaling hos nogen av de andre ansvarlige, blir å avgjøre efter hvad der i så måte måtte være avtalt eller, hvor intet er avtalt, efter hvad der efter hele forholdets beskaffenhet finnes rimelig og billig. Den som ved å overskride sin åvirkningsrett eller for øvrig ved utilbørlig åvirkning selv er skyld i at kulturarbeider er blitt nødvendige, må dog selv bære utgiftene ved disse kulturarbeider.

§ 22. Sikkerhetsstillelse.

Har skogopsynet på forhånd gjort åvirkning avhengig av kulturarbeider, og likedan hvor opsynet antar at det overensstemmende med loven kan bli spørsmål om forholdsvis større eller kostbarere kulturforanstaltninger, kan skogopsynet i særlige tilfelle hvor det anses fornødent, kreve at der på forhånd stilles slik sikkerhet, som det finner betryggende, for omkostningene. Opsynet kan da forby åvirkning, inntil den forlangte sikkerhet er stillet.

§ 23. Skogbrand og stormskade m. v.

Har skog efter denne lovs ikrafttreden lidt skade ved skogbrand, storm, skred, insektherjing eller lignende, kan skogopsynet, hvor det finner det rimelig, gi eieren pålegg om de kulturforanstaltninger som blir å foreta for innen rimelig tid å få skogen forynget på tilfredsstillende måte, men eieren kan i dette tilfelle ikke pålegges større utgifter enn svarende til det dobbelte av den kulturavgift som faller på det virke som åvirkes på strekningen. Er skogen forsikret mot sådan skade, kan dog eieren tilpliktes å utføre kulturforanstaltninger for inntil 20 pct. av erstatningsbeløpet. Forsikrings-selskapet plikter å holde tilbake 20 pct. av erstatningsbeløpet til opsynets avgjørelse foreligger, og det av opsynet fastsatte beløp blir å utbetale direkte til dette som forvalter beløpet som for kulturavgift fastsatt.

Er skogeieren ved forsettlig handling eller undlatelse selv skyld i skaden, gjelder for hans ansvar samme regler som ved åvirkning.

§ 24. Oversittelse av fristen for kulturarbeidene.

Er de påbudte eller vedtatte kulturarbeider ikke utført innen utløpet av fristen, og skogopsynet ikke finner grunn til å forlenge den, kan opsynet la arbeidene eller det som står igjen utføre for regning av den eller dem, som er ansvarlig for dem. Regning over arbeidenes kostende blir å

12 febr. innsende til fylkesskogselskapet til godkjennelse, hvorefter beløpet i fornødent fall kan drives inn ved utpantning.

Opsynet kan forby åvirkning inntil kulturarbeidene er utført eller utgiftene dermed tilbakebetalt til opsynet hvor de er utført av dette.

§ 25. Lyngsvidning m. v.

Lyngsvidning eller annen avsvidning av skogmark er forbudt, hvor det ikke er forenlig med en varig rasjonell utnyttelse av marken eller blir gjort til fremme av gjenveksten. Bestemmelsene i §§ 13 og 16 gjelder tilsvarende så langt de passer.

Kap. III.

Om utsatt skog.

§ 26. Bestemmelsenes virkeområde.

Ligger skog slik til, eller er den for tiden i slik tilstand, at skogopsynet finner det kan være fare for at uforsiktig åvirkning kan umuliggjøre eller i vesentlig grad vanskeliggjøre en tilfredsstillende ettervekst innen rimelig tid, og det ikke finnes hensiktsmessig eller er adgang til å behandle den som vernskog, kan skogstyret etter forslag fra fylkesskogselskapet bestemme, at den for en viss tid eller inntil videre skal anses som utsatt skog. Skogstyret kan gi området en naturlig avgrensning.

§ 27. Regler for åvirkning.

Foruten de bestemmelser som er fastsatt i kap. II, skal for sådan skog gjelde følgende ytterligere bestemmelser:

Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær kan bare foregå efter forutgående tillatelse av skogopsynet. Skogeieren skal være berettiget til å forlange utblinket på én gang så meget som er forenlig med god skogskjøtsel og hensynet til en tilfredsstillende ettervekst av skogen, forutsatt at hugsten ikke gjør kostbarere kulturarbeider nødvendig.

Hvor opsynet finner det påkrevet, kan det også for nærmere fastsatt tid begrense åvirkning til husbehov.

Når opsynet finner det betryggende, kan det istedenfor å utblinke trærne utvise et område hvor åvirkning kan skje, og finner opsynet det helt ubetenkelig, kan også utvisning sløifes.

Hvor bestemmelsene i kap. II i noget tilfelle fører til strengere regler for åvirkning m. v., går de foran bestemmelsene i dette kapitel.

Kap. IV.

Om vernskog.

12 febr.

§ 28. Bestemmelsenes virkeområde.

Skogstyret kan bestemme at skog utenfor innmark skal anses som vernskog, når den skjønnes å tjene til vern mot skred og ras, elvebrudd, skadeflom, sandflukt eller lignende eller til særlig vern for annen skog eller for bebygget land, videre grenseskog og fjellskog som på grunn av sin beliggenhet op mot fjellet, ut mot havet eller høit mot nord har så vanskelige foryngelsesforhold eller så liten veksterlighet, at den skjønnes å ville legges øde om den mishandles eller forhugges. Skogstyret kan gi vernskogområdet en naturlig avgrensning.

Forslag om hvilke strekninger skal betraktes som vernskog, utarbeides av en av skogstyret etter forslag fra fylkesskogselskapet opnevnt skogkyndig mann med bistand av skogrådet eller — hvor sådant ikke er oprettet — av 2 av herredstyret valgte menn som skal være fortrolig med skogforholdene i herredet. Valg av de 2 nevnte menn må i tilfelle være foretatt senest innen 2 måneder etter at herredstyret har mottatt skogstyrets pålegg derom.

Forslaget sendes til skogstyret, som oversender det til herredstyret til uttalelse. Herredstyret skal utlegge det til eftersyn i minst 4 uker etter forutgående bekjentgjørelse på den for kommunale saker sedvanlige måte. Forslaget med herredstyrets uttalelse blir derefter å forelegge fylkesskogselskapet til uttalelse, hvorefter skogstyret treffer avgjørelse i saken.

Grensene for vernskogstrekningene blir om fornødent å avmerke i marken. Av utgiftene med avmerkning som er påbudt av skogstyret bærer staten $\frac{3}{4}$ og vedkommende kommune $\frac{1}{4}$.

Bekreftet avskrift av de til hver tid gjeldende bestemmelser om vernskoggrensene skal ligge tilgjengelig hos vedkommende lensmann og ordfører.

Hvor fylkesskogselskapet finner det påkrevet, kan det med skogstyrets samtykke ansette særskilt vernskogopsyn og særskilte blinkere.

§ 29. Regler for åvirkning m. v.

Foruten bestemmelsene i kap. II, som gjelder så langt de passer, skal for vernskog gjelde følgende ytterligere bestemmelser:

All åvirkning er betinget av forutgående utblinkning. Eierne av skogen og bruksberettiget har rett til å få utblinket

12 febr. det nødvendige til husbehov dersom opsynet finner at skogen uten skade kan avgi dette virke. Det som på denne måte blir åvirket til husbehov, er det forbudt å bruke i annet øiemed uten opsynets tillatelse. Hvor skogforholdene tillater det, kan opsynet istedenfor å utblinke foreta utvisning eller gi tillatelse til åvirkning. Skogeieren skal være berettiget til å forlange utblinket på én gang all skog som kan åvirknes til salg eller industriell produksjon uten skade for det gjenværende bestand og en tilfredsstillende ettervekst av skogen, forutsatt at hugsten ikke gjør kostbarere kulturarbeider nødvendige. Skogeier og bruksberettiget plikter før friske trær kan kreves utblinket eller utvist, å nytte tørre (døde), vindfelte eller på annen måte beskadigede trær og topp og avfall som er brukbart for øiemedet.

Syring og stetting er forbudt, og skogopsynet kan forby barhugst og løvhugst og neverflekning på andre trær enn dem som åvirknes samme år.

Utblinkning eller utvisning må begjæres hos opsynet innen en av dette fastsatt frist.

Den som åvirker, må underkaste sig de forskrifter som opsynet fastsetter av hensyn til kontrollen med åvirkningen.

Skogopsynet kan iverksette eller pålegge iverksatt grøftnings- og andre kulturarbeider i vernskog når arbeidet utføres uten annen utgift for eieren enn den kulturavgift, som blir å svare ved åvirkning til salg eller industriell produksjon i skogen. Ytterligere utgifter til kulturarbeider kan eier av vernskog ikke pålegges uten i det tilfelle at han åvirker i strid med fastsatte forskrifter, eller hvor kulturarbeider blir satt som vilkår for tillatelse til åvirkning til salg eller industriell produksjon.

Finner skogstyret det påkrevet, kan det utferdige ytterligere forskrifter for åvirkning og behandling av vernskog og i tilfelle foreta sådanne lempninger i foranstående regler som det finner hensiktsmessig og ubetenkelig, herunder også mulige undtagelsesbestemmelser for løvskog.

Kap. V.

Om skog tilhørende kommuner og sogn.

§ 30. Om overopsynet for skogene.

Skog som tilhører kommuner og sogn, skal stå under overopsyn av skogstyret (§ 5).

§ 31. Valg av styre for skogen.

Kommunestyret (sognestyret) skal velge et styre for kommunens (sognets) skoger. Det skal være på 3 skogkyn-

dige medlemmer med varamenn og velges for 3 år om gangen. 12. febr. Skogstyret kan, når det i særlige tilfelle finner det påkrevet, bestemme at ett av medlemmene med varamann skal opnevnes av skogstyret. Undlater kommunestyret (sognestyret) å velge styre eller i tilfelle vedkommende medlemmer med varamenn, foretas valget av fylkesmannen.

For skogene skal det være en skogbestyrer. Han ansettes av kommunestyret (sognestyret) etter forslag av det foran nevnte styre. Finner skogstyret at skogbestyreren ikke utfører sitt arbeide tilfredsstillende, kan det påby ansettelse av ny bestyrer. Undlater kommunestyret (sognestyret) dette innen en av skogstyret fastsatt frist, kan skogstyret ansette bestyrer for kommunens regning.

Gjelder det skog av så liten utstrekning eller verdi, at den efter skogstyrets skjønn ikke med rimelighet kan bære utgiftene med skogbestyrer, kan skogstyret bestemme at bestyrer inntil videre ikke blir å ansette. For skogens bestyrelse må det da treffes en annen av skogstyret godkjent ordning, som kan trygge skogens skjøtsel; om fornødent blir ordningen å fastsette av skogstyret.

De nærmere bestemmelser om styrets og skogbestyrerens gjøremål fastsettes av skogstyret.

§ 32. Skogbestyreren.

Skogbestyreren skal være en i skogbruk praktisk og så vidt mulig også teoretisk utdannet mann. Hans ansettelse, opsigelse og lønnsforhold må godkjennes av skogstyret. Det påhviler skogbestyreren i samarbeide med styret for skogen å lede skogens skjøtsel og drift efter forstmessige og økonomiske prinsipper og overensstemmende med utferdiget driftsplan eller andre fastsatte bestemmelser. Er styret ikke enig i hans avgjørelser eller disposisjoner, kan så vel styret som skogbestyreren innbringe spørsmålet for skogstyret til endelig avgjørelse. Bestyreren fører regnskapet for drift av skogen, hvor ikke annet blir bestemt.

§ 33. Driftsplan.

Er skogen så stor og for øvrig av sådan beskaftenhet, at den efter skogstyrets skjønn bør drives efter en driftsplan, kan skogstyret gi pålegg herom. Hvor skogstyret ikke finner å kunne påby driftsplan, kan det påby utferdiget de forskrifter som finnes påkrevet for skogens skjøtsel og drift.

Skogstyret utferdiger nærmere regler for utarbeidelsen av driftsplanen. Driftsplanen må godkjennes av skogstyret. Blir forslag til driftsplan ikke istandbragt innen en av skogstyret fastsatt frist, eller finner skogstyret ikke å kunne god-

12 febr. kjenne innsendt forslag, kan skogstyret la utarbeide driftsplan for kommunens regning. Tilsvarende gjelder for de forskrifter som blir å utferdige hvor driftsplan ikke opprettes. Utgiftene med nødvendig skogbefaring og lignende blir å bestride av kommunen.

Skjer overtredelse av driftsplan eller andre fastsatte forskrifter, kan skogstyret treffe de forføyninger vedkommende skogens drift og skjøtsel, som det finner påkrevet.

Kap. VI.

Om kulturavgift.

§ 34. Den som åvirker til salg eller industriell produksjon plikter å utføre kulturarbeider i skogen til fremme av gjenveksten. Hvis han ikke kan godtgjøre å ha anvendt minst 1 pct. av bruttoverdien i uforedlet stand til kulturarbeider som godkjennes av skogopsynet, skal dette pålegge ham å innbetale en kulturavgift av 1 pct. av bruttoverdien, i tilfelle med fradrag for utførte godkjente kulturarbeider.

Skogstyret utferdiger nærmere regler for hvordan virkets bruttoverdi skal beregnes og likedan alle nærmere regler og forskrifter om avgiften og dens innbetaling og om kontrollen med den, således om dens innkrevning og innsettelse i bank, om plikt for den som har åvirket og den for hvis regning åvirkningen er skjedd, til å innsende opgaver og gi opplysninger vedkommende åvirkningen, om plikt for kjøper, annammer, måleforeninger og fløtningsforeninger til å gi opgaver og opplysninger vedkommende kjøpt, annammet eller målt virke, om plikt for kjøper eller salgsorganisasjon til å holde tilbake kulturavgiften ved opgjøret m. v.

Avgiften kan i fornødent fall drives inn ved utpantning.

Skogrådet fører regnskap over kulturavgiftene som blir å bruke til kulturarbeider på vedkommende eiendom eller på andre eiendommer som eieren har i samme herred. I avgiften kan ikke tas utlegg, avsetning eller arrest, likesom den ikke kan inndras i vedkommendes konkursbo, så lenge der ikke er utført kulturarbeider, godkjent av skogopsynet, for minst likeså stort beløp, eller opsynet har frigitt beløpet.

Av kulturavgiftsbeløpet anviser skogopsynet til skog-eieren de beløp han godtgjør å ha utlagt til kulturarbeider som er godkjent av skogopsynet, til fremme av gjenveksten av skogen, herunder i tilfelle de i §§ 17 og 18 nevnte arbeider.

Er kulturarbeider svarende til kulturavgiften ikke utført innen en av skogopsynet fastsatt rimelig frist, kan opsynet la arbeidene utføre for eierens regning.

Hvor opsynet finner at kulturarbeider for tiden ikke er påkrevet i nogen av eierens skoger, kan fylkesskogsselskapet samtykke i at kulturavgift inntil videre ikke opkreves.

Den som forestår innkrevingen av avgiften, har rett til, hvor han finner det påkrevet, å forlange stillet betryggende sikkerhet for avgiftens beriktigelse, med den virkning at åvirkning eller fortsatt åvirkning ikke kan finne sted før den forlangte sikkerhet er stillet.

Skogstyret kan bestemme, at mulig innvunne renter av kulturavgift kan brukes til å dekke kommunens andel i utgiftene med skogopsynet innen herredet.

Kap. VII.

Undtagelsesbestemmelser.

§ 35. Omlegning av skogmark til annet øiemed.

Denne lov skal ikke være til hinder for at skog blir ryddet til åker, kunsteng eller have, eller brukt til byggetomt, vei, industrielt anlegg, oplags-, laste-, legge- eller velteplass, eller med skogopsynets tillatelse i annet særlig øiemed (såsom kulturbeite m. v.) som opsynet finner bør gå foran markens utnyttelse som skogmark.

Skogopsynets tillatelse skal dog være nødvendig for barskogs vedkommende dersom: a) skogmarken er bevokset med yngre skog, eller b) skogeieren ifølge pålegg eller overenskomst plikter å utføre kulturarbeider på vedkommende strekning til sikring av etterveksten. Skogopsynet kan bestemme at det samme skal gjelde forsåvidt angår vernskog og ut-satt skog.

Bestemmelsen i § 12 om adgang til å kreve forhåndsavgjørelse gjelder tilsvarende.

§ 36. Frist for omlegning.

Hvor skogopsynets tillatelse til omlegning efter foregående paragraf er nødvendig, skal skogopsynet, dersom det finner å kunne gi tillatelse, sette eieren en bestemt frist innen hvilken han skal ha utført de foranstaltninger som omlegningen efter opsynets bestemmelse krever. Er de ikke utført innen utløpet av fristen, og opsynet ikke finner grunn til å forlenge den, kan opsynet gi pålegg om at markområdet igjen skal settes i skogbærende stand, og foreskrive hvad der i den anledning skal utføres, likesom i så fall i det i bokstav b) nevnte tilfelle vedkommende kulturarbeider blir å utføre. Bestemmelsene §§ 19—22 og § 24 gjelder tilsvarende.

12 febr. Finner skogopsynet i tilfelle, hvor dets tillatelse ikke er påbudt, grunn til å anta at en påstått omlegning ikke er alvorlig ment eller ikke vil bli utført innen en rimelig tid, kan opsynet fastsette frist med påfølgende pålegg overensstemmende med 1ste ledd.

§ 37. Skogmark som er undtatt fra kulturplikt.

Bestemmelsene i denne lov om kulturplikt kommer ikke til anvendelse på skogmark, som er av den beskaffenhet at skogopsynet finner at skogens ettervekst åpenbart ikke kan trygges ved kulturarbeider eller alene ved kulturarbeider som medfører uforholdsmessige omkostninger.

Det samme gjelder for skogmark, inntil ny skog er oppkommet, dersom åvirkningen har funnet sted før ikrafttreddelsen av loven.

§ 38. Åvirkning av vindfall m. v.

Åvirkning av vindfelte og helt tørre (døde) trær kan foregå uten hinder av bestemmelsene i denne lov, dog således at bestemmelsene i §§ 23, 24 og 34 blir gjeldende.

§ 39. Skog under offentlig forvaltning m. v.

Bestemmelsene i denne lov gjelder ikke skog, som står under offentlig forvaltning.

Skogstyret kan gjøre de lempninger og undtagelser fra lovens bestemmelser som finnes nødvendig, forsåvidt angår bygdealmenninger som forvaltes efter regler foreskrevet av skogstyret og under tilsyn godkjent av det, og likedan forsåvidt angår skog tilhørende kommuner og sogn og som forvaltes overensstemmende med bestemmelsene i kap. V.

Lovens bestemmelser gjelder heller ikke hvor de måtte komme i strid med de rettigheter lappene er sikret ved lov eller traktat.

Kap. VIII.

Straffe- og inndragningsbestemmelser.

§ 40. Den som åvirker uten forutgående tillatelse, utblinkning eller utvisning av skogopsynet, hvor sådan er påbudt, eller i strid med meddelt tillatelse eller utført blinkning eller utvisning eller annen gitt forskrift, eller som ellers overtrer noget i medhold av loven gitt forbud, påbud (herunder dog ikke påbud om kulturarbeider) eller annen utfærdiget bestemmelse eller forskrift, eller som medvirker hertil, straffes med bøter forsåvidt forholdet ikke rammes av nogen strengere straffebestemmelse. På samme måte straffes den

som forføier over husbehovsvirke i strid med §§ 10 og 29, 12 febr. eller som overtrer bestemmelsene i § 14 eller § 29, 3dje ledd, eller som i strid med § 35 rydder skogmark uten tillatelse (herfra dog undtatt det i bokstav a) nevnte tilfelle), eller undlater å utføre de av skogopsynet efter § 36 påbudte foranstaltninger til omlegningen innen fristens utløp, eller som medvirker hertil.

På samme måte straffes videre den som for øvrig overtrer eller medvirker til overtredelse av åvirkningsbestemmelsene i loven på en sådan måte eller under sådanne forhold at det må anses oplagt, at det er skjedd mot bedre vitende og skjønn.

Det ulovlig åvirkede eller dets verdi kan inndras hos den skyldige eller den på hvis vegne han har handlet, uansett om straffesak reises eller kan reises.

Det ved inndragning innvunne beløp tilfaller et for herredet oprettet skogkulturfond for å anvendes til kulturarbeider innen herredet. Fondet bestyres av skogrådet. Skogstyret utferdiger alle nærmere regler for fondet og dets virksomhet.

Kap. IX.

Slutningsbestemmelser.

§ 41. Betaling for utblinkning m. v.

Skogeier og annen åvirkeberettiget plikter å betale opsynet for utført blinkning, utvisning eller annet lignende arbeid for ham i skogen, dog ikke i vernskog. De nærmere regler utferdiges av skogstyret.

§ 42. Uttrykket industriell produksjon.

Ved uttrykket industriell produksjon forstår denne lov foredling av virke ved ethvert anlegg som kommer inn under lovgivningen om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter, samt enhver annen foredling i annet øiemed enn til husbehov.

§ 43. Plikt til å finne sig i undersøkelser.

Enhver plikter å finne sig i at skogopsynet foretar sådan undersøkelse og befaring av eiendom som opsynet finner påkrevet efter denne lov eller bestemmelser utferdiget i medhold av den.

§ 44. Når eiendomsretten er omtvistet.

Er der tvist om eiendomsretten til skog, blir inntil tvisten er løst, i forhold til denne lov den å betrakte som eier, som med krav på eiendomsrett har besiddelsen av skogen.

12 febr. § 45. Loven kan gjøres gjeldende for by.

Kongen kan bestemme at denne lov også skal finne tilsvarende anvendelse for by og kan gi alle nærmere regler for lovens tillem্পning, herunder også i hvilken utstrekning byen skal være med å bære utgiftene med fylkesskogfunksjonærene.

§ 46. Nærmere regler.

Skogstyret utferdiger alle fornødne bestemmelser til gjennomførelse av denne lov, herunder også de fornødne overgangsbestemmelser.

§ 47. Ikrafttreden m. v.

Denne lov trer i kraft 1 oktober 1932, dog således at valg, opnevnelser og ansettelse i medhold av §§ 2—4 kan finne sted før den tid. Fra nevnte dag opheves lov av 8 august 1908 om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse med tilleggslover av 7 juni 1916, 8 juni 1928 og 6 juni 1930.

Skogvedtekter og vernskogvedtekter som er gjeldende i medhold av nevnte lover, skal opphøre å gjelde fra den tid Kongen bestemmer, dog senest 1 januar 1937.

Ti har Vi antatt og bekreftet likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 12 februar 1932.

HAAKON

(L. S.)

Birger Braadland

B. Rolsted

12 febr. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til lov om opprinnelsesmerker m. v. av 21 juni 1929 utferdiges nedenstående bestemmelser om merking av gummifottøi og en del andre gummivarer:

§ 1. De i § 2 nevnte gummivarer må her i landet ikke falbys eller selges fra fabrikk eller fra grossist til detaljist eller falbys eller selges til forbrukere med mindre de i overensstemmelse med nedenstående forskrifter er forsynt med angivelse av om det er norsk eller utenlandsk vare.

§ 2. Angivelsen skal tydelig og iøinefallende være preget, trykt, stemplet eller stensilert med ordet «Norsk» for varer tilvirket i Norge og med ordet «Utenlandsk» for varer tilvirket i utlandet. Alternativt kan angivelsen være sålydende: «Fabrikert i (landets navn)», hvilken angivelse også kan settes i et her i landet lett forståelig

fremmed sprog. Merkningen skal skje således som neden- 12 febr. for spesifisert:

Varesort:

Merkningsmåte:

1. Gummislinger med eller uten innlegg, med eller uten armering; gummisnorer og gummilister	} På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til hver kveil.
2. Gummiplater, gummiduk	
3. Gummimatter, løpere, gulvbelegg og sålegummi	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
4. Gummikøller og -potter	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
5. Ebonittplater av mere enn 1/4 kvadratmeter flateinnhold	På varen eller på en solid merkelapp forsvarlig festet til varen.
6. Gummi-lekeballer	På ballen.
7. Radérgummi	På hvert enkelt stykke.
8. Gummihæler og -såler	På hver enkelt hæl og såle samt på kartongpakningen; dessuten i de tilfelle hvor varen er festet til en kartong eller lignende, på denne.
9. Kalosjer og gummifottøi av enhver art, som ikke inngår under lov om kontroll med skotøi og lær	Preget i gummi i gelenkens ytre flate eller i en gummilapp, som før vulkaniseringen er festet til gelenken.

For varer som bevislig er innført her til landet før 1 august 1932 kan angivelsen skje på en solid merkelapp forsvarlig festet til hvert par.

Merkningsplikt påhviler ikke de ovennevnte varer når de selges eller falbys samtidig som en del av en annen vare og er anbragt på denne.

§ 3. Den i § 2 nevnte merkelapp for varer tilvirket her i landet skal av størrelse være minst 40×30 m/m med samme

12 febr. tekst på begge sider. Den ene halvdel av merkelappen skal være farvet blå og den annen halvdel rød på begge sider; bokstavene i ordene «Norsk» eller «Fabrikert i Norge» skal være minst 5 m/m høie og hvite.

For varer tilvirket i utlandet skal merkelappen være hvit og minst 40×30 m/m, og på begge sider skal teksten være tydelig trykt eller stemplet i sort farve med bokstaver av minst 5 m/m høide.

§ 4. Overtredelse av foran nevnte bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. Denne resolusjon trer i kraft 3 måneder fra idag.

12 febr. **Kongelig resolusjon.**

1. Den av Stortinget i forbindelse med det almindelige lønnsregulativ for de offentlige tjenestemenn under 24 juni 1929 fattede beslutning angående maksimal arbeidstid samt godtgjørelse for overtidarbeid m. v. for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende blir å sette i verk fra et av Handelsdepartementet nærmere bestemt tidspunkt.
2. Handelsdepartementet bemyndiges til for jernbanepostekspedisjonenes vedkommende å treffe de nærmere bestemmelser om tjenestetidens fastsettelse og gjennomførelse og om den effektive arbeidstids begrensnings.

12 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfæstet den av Aker herredstyre i møte 10 desember 1931 vedtatte reguleringsplan for gnr. 107, bnr. 14, Høibråten i Aker herred, Akershus fylke.

Ennvidere approberes i henhold til samme lovs § 3 som gjeldende inntil videre de av herredstyret samtidig vedtatte vedtekter i tilknytning til nevnte plan.

Vedtektene lyder således:

1. Veiene må oparbeides efter planen og godkjent lengde- og tverrprofil optatt av Akers opmålingsvesen og for øvrig efter bestemmelsene i §§ 11, 12, 13, jfr. §§ 14, 15 og 16 i Akers almindelige vedtekter.

2. Utparselleringen må foregå efter den på planen angitte tomteinndeling. Mot veiene måles og skyldsettes tomtene til veiens regulerte midtlinje hvis i disse vedtekter nedenfor intet annet er besluttet, mot offentlig vei til veiens eiendomsgrænse.

3. Ingen tomt må ha mer enn ett bruksnummer.

4. Bebyggelsen skal være åpen villamessig med våningshuset ikke over 2 fulle etasjer og uthuset ikke over 1 etasje.

5. Våningshusene legges i sådant forhold til de regulererte veier og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser. Mindre utbygg kan tillates foran byggeflukten når de ikke gis større fremspring enn 2,5 meter og ikke opføres i mere enn 1 etasje.

6. Våningshusenes størrelse må ikke overstige 150 m.². Gesimshøyden må ikke være over 7,5 meter og mønehøyden ikke over 9,5 meter under hensyntagen til de i vedtektenes § 51 fastsatte avstandsbestemmelser til nabogrense.

7. Uthusene, hvis størrelse ikke må overstige 25 m.², anordnes således i forhold til våningshusene at der dannes en arkitektonisk enhet.

8. På de til handelssteder reserverte tomter nr. 2—3—16—40 opføres våningshuser med butikker med tilhørende uthus. Denne bebyggelse må med hensyn til etasjeantall og høyde være overensstemmende med den øvrige bebyggelse i strøket.

9. Husfarven må godkjennes av bygningsvesenet.

10. Heromhandlede eiendom ligger ikke i villastrøk, men gjøres bygningsvedtektenes § 22 gjeldende.

11. Innhegning mot regulert vei opføres som bordstakitt, ikke sprossetakitt. Mot vei må sammenhengende gjerdet utføres av ensartet konstruksjon og farve.

12. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitut å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter. For øvrig etter bestemmelsene i bygningsloven og vedtekter for Aker.

13. Undtagelse fra disse vedtekters §§ 4, 5, 6, 7, 8 og 12 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet, for § 6 vedkommende dog kun under hensyntagen til de i vedtektenes § 51 fastsatte avstandsbestemmelser.

For øvrig etter bestemmelsene i bygningsloven og vedtekter for Aker.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Sønns boktrykkeri. Oslo.